



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 17. S. Ambrosii de Clericis suis cura.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

Sæculum IV. grium perscripsit, data epistola forti, &
A. C. 396. severa, ejusque errorem reprehendit,
D. ep. 5. quod Virginem inspici jussisset sine acto-
n. 2. re, & testibus; tales inspectiones Virgi-
c. 5. 6. &c. ni verecundæ pœnam esse gravissimam,
& aliunde ad detegendam veritatem me-
dium peritissimorum medicorum judi-
cio valde incertum, idque recenti exem-
plio confirmat. Cœterum S. Ambrosius
erubescendum istud probationis genus
penitus eliminatum velle videtur. Sy-
agrius excusationem obtendebat, quod
non nemo minatus fuisset, ab ejus com-
munione recedere; ideo vero S. Am-
brosius eundem pusillitatis redarguit,
quod privatos legem Episcopis, & judi-
candi formam præscribere pateretur.

§. XVII.

S. Ambrosii de Clericis suis cura.

I. Off. c. 18. Quanta cura S. Ambrosius eos elegerit,
n. 72. quos Clericis suis adscriberet, ex il-
lis exemplis, quæ ipse refert, dignosci-
tur. Amicorum aliquis diu Ambrosium
ambibat, ut locum inter Clericos obtine-
ret; nunquam tamen moveri potuit, ut
admitteret, propter solum gestum, val-
de indecentem, qui sibi in isto homine
displicebat. Alium, quem inter Cleri-
cos relatum jam invenerat, ob commis-
sam culpam ad tempus interdixit; dum
eum restituit, præcepit Ambrosius, ne
unquam

unquam ante ipsum incederet, quod ejus Sæculum IV.
incessus a communi aliorum modo ab- A.C. 396.

horreret, & Præsuli oculos offenderet.

Persuasum sibi habebat S. Episcopus, quod
inordinatus modus corporis, depravati
judicii effectus sit; atque Ambrosium ita
judicando circa neutrum errasse, even-
tus demonstravit, quippe primus tempo-
re persecutionis, ab Arianis motæ, fidem
deseruit, alter quoque, ne in causa, for-
tunas suas tangente, Episcoporum judi-
cium subire deberet, a Religione Catho-
lica defecit. S. Ambrosius hæc duo
exempla refert in tractatu de officiis,
quem in Clericorum suorum usum com-
posuit, ut in hac re Ciceronem, Græcos-
que imitaretur, quorum morem Cicero,
dum sua officia scripsit, secutus est. S.

Ambrosius, quæ in Doctrina eorum mo-
rali bona sunt, servat, auctoritate S. Scri-
pturæ confirmat, & ad Evangelii regulas
elevat. Clericis suis omnia negotia, & I. Off. 36.
omne mercandi genus prohibet, sed vult, n. 184.

ut ex modico patrimonio, si habeant, aut
si non habeant, ex sua mercede vivant: Epist. 81.
Non nullos Ecclesiæ serviendi tedium Clericis.
subibat ob illius status incommoda, dice-
bantque: cur in statu Clericali perseve-
rem, severissimæ Disciplinæ subjectus, &
labore pressus? cum bonis propriis vive-
re possim, aut aliunde acquirere? respon-
det; eos non ideo factos Clericos, ut vi-

E 2 vant,

Sæculum IV. vant, sed ut coram Deo post mortem
A. C. 394. suam merita comparent. Hæc est unius
 ex epistolis ejus materia.

Ep. 2. al. 19. Epistolam S. Ambrosii habemus unam
 datam ad Constantium, Episcopum in vi-
 cinia Ravennæ recens constitutum, qui
 ex ejus Clericis assumptus fuisse videtur,
 nam ipsum filii nomine compellat. In
 ea præscribit ipso vitæ præcepta, quæ præ-
 cipue ad populi sui instructionem utilia.
 Monet, ut Ecclesiæ Fori Cornelii (Imola
 esse creditur) curam gerat, quia illa Se-
 des vacans erat, nec ab eo longius distans;
 vult ut illam sæpe visitet, donec ibi Epis-
 copus eligatur; *me enim, inquit: labores*
fius. *n. 27.* *appropinquantis quadragesimæ impediunt,*
ne longius digrediar. Alia epistola legi-
 tur data ad quemdam Neo-Electum Epis-
 copum, qui nomine Vigilius, & epistolas
 Doctrinales ab Ambrosio petierat. Hunc
Ep. 19. al. monet particulariter populum suum hor-
24. tari, ut operariis debitam mercedem tri-
 buant, usuram aversentur, hospitales sint,
 & maxime matrimonia cum Infidelibus
 prohibeant.

Multi S. Ambrosii Discipuli Ecclesiæ
 sancte rexerunt. Primo loco poni potest
 S. Augustinus, tum amicus ejus Alipius,
 & S. Paulinus Nolanus. Inter ejus Cle-
 ricos notantur Venerius, & Felix, qui
 ambo S. viri Diaconi fuerant, fuitque Ve-
 nerius Episcopus Mediolanensis, & Felix

Bono-

Bononiensis, uterque inter Sanctos rela- Sæculum IV.
tus. Theodulus, aliquando S. Ambrosio A. C. 396.
ab epistolis, Episcopus Mutinensis crea-
tus est. S. Ambrosius, ut dictum, ma- ^{Martyr. 4.}
nus imposuit S. Gaudentio Brixensi, S. Fe- ^{Dec. 4. Maji.}
lici Comensi, & S. Honorato Vercellensi. 35.
Ex epistolis ejus dispicitur, quanti S. Fe- ^{Ep. 3. Et 4.}
licem fecerit, & quam arctum amicitiæ ^{Paul. vit. n.}
vinculum intercesserit.

§. XVIII.

*S. Ambrosii Epistola ad Ecclesiam
Vercellensem.*

Inter ultimos S. Ambrosii actus ordina- Ep. 63. al.
tio Sancti Honorati fuit. Postquam Li- 25. Sup.
menius Episcopus Vercellensis, qui Con- XVIII. N.
cilio Aquilejensi interfuerat, vitam clau- 10. V. not.
sit, Sedes hujus Ecclesiæ serpente animo- in ep. 63.
rum divisione diu vacavit. Hujus rei 25.
causam non nulli in S. Ambrosium rejicie-
bant, quod, cum esset Metropoliticus,
ipsius esse videretur, tanto malo mederi.
Inde factum, ut prolixam epistolam ad
Vercellenses daret, in cuius ingressu di-
cit: *Dolore obruor, dum vestram Eccle-
siam adhucdum Episcopo carere video; hæc
sola hodie in Liguria, Æmilia, Venetia,
vicinisque Provinciis Pastorem non habet,
quæ aliis Ecclesiis rogantibus Pastores da-
re solebat; id vero pudendum, quod hæc
vacatio culpa mea dicatur durare, at pro-
fecto! sola tanti scandali causa sunt simul-*

E 3 tates